

en national Virksomhed i sin Udvikling. Selve Skibsrederiet lider ogsaa stærkt ved de nugældende Bestemmelser, thi saavel Tolden, der hviler paa Skibsbygningmaterialier, som den paa særdis byggede Skibe, der indføres fra Udlandet, er en Byrde for Røberen, ikke alene i det Øjeblik, den erlægges, men saa længe han ejer Skibet. Tolden af Skibe, der bygges herhjemme, kan ansættes til 10 à 12 Kr. pr. Ton, af ny og ældre Skibe, købte i Udlandet, til henholdsvis 10 Kr. og 4½ à 5 Kr. pr. Ton. Dette Beløb maa Rederiet holde assureret, forrente og amortisere, og Udgiften herved bliver henimod 2 Kr. pr. Ton aarlig. Dette er en særdeles stor Afgift for vore Skibsredere og Skibsværfter, og den bliver saa meget mere søelig, som vore vigtigste Konkurrenter ere fri for den. Hverken i England, Tyskland eller Norge er der paalagt Skibsfarten denne Byrde; i andre Lande, f. Eks. Frankrig, støtter Staten endog direkte Skibsfarten ved betydelige Præmier og Subventioner. Under disse Omstændigheder kunne danske Skibe umulig i Længden optage Konkurrencen med Udlandet, og det synes at være en simpel Retfærdigheds handling, at Staten befrier vore Skibe for de Byrder, der hindre dem heri. At Staten ogsaa har været tilbøjelig til at anerkende det uretfærdige i de nuværende Tilstande, synes at fremgaa deraf, at Landstinget i 1890 enstemmig vedtog Toldudvalgets, af Finansministeren godkendte Forslag om Ophævelse af Told paa Skibe og Skibsbygningmaterialier.

Tolden paa Skibe synes os saa meget mere ubillig, som de Skibe, der købes her til Landet, for den langt overvejende Dels Bedkommende ikke anvendes i indenrigs Fart, og det er i Virkeligheden som Regel ganske uegentligt, at man om disse kan sige, at de indføres her til Landet, at de altsaa opfyldte den naturlige Forudsætning for at svare Told. Deres Bestemmelse er i Almindelighed den at søge Fragter i Udlandets Havne, og deres Forbindelse med Hjemlandet er væsentlig den at tilføre dette den i Udlandet tjente Kapital. Vi tro derfor, at den ærede Kommission vil give os Ret i, at Tolden paa Skibe efter almindelige Grundsætninger for Toldlovgivning bør ophæves, og den nødvendige Følge heraf er selvfølgelig, at Tolden paa Skibsbygningmaterialier ogsaa hæves. En Banskfælighed herved vil mulig den Omstændighed være, at man ikke vil ophæve Tolden paa Jærn; men er dette saa, tillade vi os at henstille, om man ikke i hvert Fald kan befri det til Skibsbygning anvendte Materiale for Told, idet det formentlig ved Toldkontrol paa Skibsværfterne uden stor Banskfælighed vil kunne godtgøres, hvilke af de indførte Materialier der saa denne Anvendelse og altsaa blive todfri.

Undertegnede Forening, der repræsenterer Sejlskibsrederiet i hele Landet, har indhentet Udtalelser fra samtlige sine lokale Kredsaftdelinger om dette Spørgsmaal og har fra dem alle modtaget Erklæringer om den store Byrde, som de nuværende Toldforhold paalægge Sejlskibsfarten. Da denne Byrde desuden hviler paa den hele Skibsfart, synes det os, at Ønsket om ved en Revision af Toldloven at befri for den, saa at vi paa dette Omraade stilles lige med vore vigtigste Konkurrenter, er fuldt ud berettiget. Vi tillade os derfor indtrængende at anmode den ærede Kommission om at medvirke til denne Tolds Ophævelse“.

I den Betænkning, som Kommissionen afgav i December Maaned 1896, vare de Henstillinger, som Bestyrelsen havde rettet til den — og som støttedes ved lignende Henvendelser fra andre Søfartforeninger m. fl. — fuldstændig imødekommne, endog med Tilslutning af hele Kommissionen, og Bestyrelsen maatte derfor med ubestemt Tilfredshed se forelagt for Rigsdagen det Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m., som den daværende Regering fremsatte paa Grundlag af Kommissionens Betænkning, og med megen Bellagelse se, at det ikke lykkedes at gennemføre det.

Som det vil være det ærede Udvalg bekendt, ere de Afslut af det af Regeringen i Landstinget nu forelagte Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m. for de heromhandlede Posters Bedkommende overensstemmende med det af den forrige Regering fremsatte. Bestyrelsen maa derfor nu som tidligere oprigtig ønske at se det gennemført og derved se bortryddet en væsentlig Hindring for, at vor Skibsfart kan optage Konkurrencen med andre søfarende Nationer. Bestyrelsen kan heller ikke tvivle om, at det høje Landsting — i fuld Overensstemmelse med den Afgørelse, der fremgik af Folketingets Afstemninger om Toldlovsforslaget i sidste Rigsdagsamling — vil yde sin Medvirkning til at opfylde de af Skibsfarten nærede Ønsker med Hensyn til en Toldrevision, saa meget mindre som Landstinget ved sin Afstemning i Rigsdagsamlingen 1890—91 over nogle Vædringsforslag til det da foreliggende Toldlovsforslag enstemmig gav disse Ønsker sin Tilslutning. Bestyrelsen mener derfor, til hvad den har fremført i den ovenfor gengivne Skrivelse til Toldkommissionen, kun at behøve at tilføje, at de Forhold, der foranledigede denne Sri-